

అర్హత

'సాహితీ'

“మేడమ్!”

ప్రావిడెంట్ ఫండ్ లోంచి విత్ డ్రా చేసిన డబ్బుని పర్సులో పెట్టుకుంటున్న సమీర తలెత్తి చూసింది.

తన ముందున్న టేబుల్ కి అవతలి అంచుని నిలబడి వేదమూర్తి ఏదో అడగడానికి సంశయిస్తున్నట్టున్నాడు. ఏమిటన్నట్టు కళ్ళతోటే ప్రశ్నించింది.

“మా అబ్బాయి ఫీజు.. మీరు.. మీరేమీ అనుకోకపోతే ఒక్క.. ఫైవ్ హండ్రెడ్.. అప్పుగానే.. శాలరీ రాగానే యిచ్చే స్తాను. మా మిసెస్ కి వంట్లో బాగుండక పోవడంతో యీ నెల.. బడ్జెట్.. అప్పెట్రింది.. స్లీజ్..” మాటకి మాట అతుక్కొంటూ అతను చెప్పున్నదంతా అర్థమై చిరాకే సింది సమీరకి.

“సారీ! నేను వేరే పర్సన్ కోసం ఈ ఎమౌంటు తీశాను. చాలా అవసరం.” క్షుప్తంగా అనేసి అతని రియాక్షను పట్టించుకోకుండా వెళ్ళిపోయింది.

అందమైన పేరూ, అందమైన వొళ్ళూ ఆమె ఎసెట్స్. మగవాళ్ళంతా పనిపాటలు మానుకుని తనలాంటి అమ్మాయికోసం బీటీస్తుంటారనీ కలలుగంటారనీ గట్టి నమ్మకం ఆమెకి. కానీ-

మగవాళ్ళు స్త్రీ శరీర సౌందర్యానికన్నా వైటల్ స్టేట్స్ కి ఎక్కువ విలువిస్తారనీ-

అందం అనే మాటకి స్త్రీ ఒకలాగా పురుషుడు మరొకలాగా అర్థాలు ఆపాదించుకుంటారనీ ఆమెకి తెలీదు.

అంతేకాదు. ఆమెకి తెలీనివి చాలా వున్నాయి. ప్రేమ అనేది సినిమాల్లో మాత్రమే బహిరంగంగా ప్రకటింపబడుతుందనీ, వాస్తవంలో అది మానవ జీవితాల్లో అంత ర్యాపానిగా వుంటూ బంధాలని బలపరుస్తుందనీ-

దేవుడు సృష్టించిన అందంకన్నా మనిషికి తనే సృష్టించుకున్న డబ్బు చాలా ముఖ్యమైనదనీ-

యిలా చాలా తెలీవు. ఇవేవీ తెలీని అంధకారంలో వున్న సమీర వచ్చిన ప్రతి సినిమా చూస్తుంది. టీనేజీ లవ్ స్టోరీస్ చూసి ఆశ్చర్యపడుతుంది. వాళ్ళ కార్నూ, సోఫిస్టికేషన్ చూసి తనకీ అలాంటి జీవితం అమిరివుంటే బావుణ్ణు కుంటుంది. బడితల్లా ఎదిగిన కథానాయికలు ఓ వైపు హీరోతో గ్రంథాలు నడుపుతూనే మరోవైపు టిడ్డిబేర్ బొమ్మల్లో ఆడుకోవడం చూసి ముచ్చటపడుతుంది. తనూ రెండు మూడు బొమ్మలు కొనుక్కొంది గానీ తల్లి చూస్తే కోప్పడుతుందని బట్టల అడుగుని దాచేసింది. అన్నిటికీ మించి తన అందానికి దాసోహమంటూ ఏ రాకుమారుడో

వచ్చేస్తాడని ఆశపడుతుంది. ఉత్తమతే ఆమె పరిచయం సినిమాటిగ్గానే జరిగింది. ఆరోజు.. రోడ్డు మీద పరధ్యానంగా నడుస్తోంది సమీర. వెనక నుంచి కారు హారన్ మోగినా వినిపడలేదు. దాదాపు రాచుకుంటున్నట్టు కీచుమని శబ్దం చేస్తూ ఆగింది ఎర్రటి మారుతీ.

“ఏ అమ్మాయో! చూసుకుని నడవ్వక్కర్లేదా?” రఫ్ గా అడిగాడు డ్రైవరు.

తుళ్ళిపడింది సమీర. తర్వాత రేర్ సీట్లోంచి బైటికి తొంగిచూసిన ఓ తలకాయని చూసి సమీర షాకైంది. అతనూ అంతే! ఆమె అంతటి అందమైన అమ్మాయిని ఎప్పుడూ చూడనట్టు విభ్రాంతి! తర్వాత పెదాల మీద మందహాసం.

కారు కదిలిపోయే దాకా అలాగే నిలబడింది ఆమె. ఆఫీసుకి చేరుకోగానే ఫోన్ చేసింది. తండ్రి దగ్గర్నుంచి చేమోననుకుని రిసీవర్ ఎత్తితే... కాదు.

“హలో! ఉత్తమ్ దిస్ సైడ్” మెత్తటి వాయిస్.. ఎందుకో మారుతీకారతను గుర్తించాడు సమీరకి. అతనేనే మోననిపించింది.

“మీ పేరు?”
“సమీర.” అతన్నే దృష్టిలో వుంచుకుని అంది.
“నైస్ నేమ్. ఎల్లెన్ లో ఏం చేస్తుంటారు? క్లర్క్?”
“ఊ... మీరు?” సందిగ్ధంగా అడిగింది.

“ఇప్పుడే కలుసుకున్నాం. అప్పుడే మర్చిపోయారా?” అతని గొంతులో టీజింగ్.

అతనే మారుతీకారతను. “ఓహో! సారీ!” అంది సమీర.

“సాయంత్రం అదే స్పాట్ లో మీ కోసం వెయిట్ చేస్తుంటాను” అతను రిసీవర్ క్రెడిట్ చేసేశాడు.

తెలివిగల మరో అమ్మయ్యైతే ఒక అపరిచితుడికి అలాంటి అవకాశం యిచ్చేది కాదు. ఇచ్చింది కాబట్టే

ఆమె సమీరైంది. ఒక సాయంత్రం కాదు. ఎన్నో సాయంత్రాలు అతన్నే షికార్లు తిరిగింది. మారుతీకార్లో అతని పక్కని కూర్చోవటం... అతని వంటి నుంచీ వచ్చే కాస్టీ పరిమళాలూ... అతని చుట్టూవుండే రిచ్ ఎట్రాన్సియరు.. అన్నీ ఆమెని కలల ప్రపంచంలోకి తీసుకెళ్ళున్నాయి.

రోజూ ఉత్తమతే కలిసి తిరగటం ఆమెకి ఢిల్లింగ్ గానే వుంది కానీ కొంత యిబ్బంది కూడా వుందందులో. డ్రెస్సెస్ మెయిన్ టెయిన్ చెయ్యాలి. ఆమెకి చీరలూ డ్రెస్సులూ కలిపి పాతిక దాకా వున్నాయి. వాటిల్లో కాస్టీ వి మాత్రమే వాడుతేందిప్పుడు. అలాంటివి పదే పన్నెండో మాత్రమే తేలాయి. రోజువారీ వాడకానికి తన కాస్టీ చీరలివ్వడానికి ఆమె తల్లి అభ్యంతరపెట్టేంది. నాలుగు కాశ్మీర్ శిల్కు చీరలు కొనుక్కోవాలని పిఎఫ్ లోంచి డబ్బుతీసింది సమీర. ఇప్పుడు ఉత్తమతే కలిసి షాపింగ్ చెయ్యబోతోంది. బహుశః బిల్లు అతనే చెల్లిస్తాడేమో! కానీ ఆమె దగ్గర కూడా డబ్బుండాలి కదా!

బస్ స్టాప్ దగ్గర నిల్చింది. అనుకున్న టైముకి కారొచ్చి ఆమె ముందు ఆగింది. డోరు తెరుచుకోవడం, ఆమె అందులో ఎక్కడం అన్నీ తృటిలో జరిగిపోయాయి.

ముందుగా షాపింగ్ కి వెళ్ళారు. సమీర ఆశించినట్టు బిల్లు అతనే పే చేశాడు. తర్వాత త్రీస్టార్ హోటల్లో ట్రీట్ యిచ్చాడు.

“అకేషన్?” అడిగింది సమీర.
“నథింగ్ స్పెషల్” నవ్వేడు. తర్వాత నెమ్మదిగా అన్నాడు.

“వీహెచ్ కమ్ ఫార్ లాంగ్. రాత్రికి యిక్కడే రూమ్ బుక్ చెయ్యనా?”

అతని వృద్ధేశ్యం అర్థమయ్యా కానట్టు... అదేం లేదు, స్పష్టంగానే అర్థమైంది సమీరకి. ముఖంలోకి చివ్వుమని రక్తం చిమ్మింది. తను ప్రేమనుకుంటున్నదాన్ని... యితనే మిటిలా బ్లంట్ గా అడుగుతున్నాడు?

“పెళ్ళికాకుండా నాకిలాంటివి నచ్చవు..” నెమ్మదిగా అంది.

“పెళ్ళి?!... యూమీన్ మేరేజ్... విత్ మీ?”
అతను చిన్నగా నవ్వాడు. మొహంలో అదోలాంటి కన్వింగ్ నెస్... తర్వాత భుజాలు ప్రగ్ చేశాడు. అదోలాంటి నిర్లక్ష్యం. సమీరకవేం అర్థం కాలేదు.

లేచి నిల్చున్నాడు. “ఓకే లెటజ్ మూవ్. రేపు కలుద్దాం” అన్నాడు.

రేపు.. రేపేం చెప్తాడితను? పేరెంట్స్ ని అడిగి జవాబు చెప్తాడా? పెళ్ళి చేసుకుందామంటాడా? లేక వద్దంటాడా, యింత... దూరం... వ.. చ్చే.. క?

ఆ రాత్రి సమీరకి నిద్రపట్టలేదు. టెక్నికల్ కలలో చ్చాయి.

ఎప్పుట్లాగే బస్ స్టాప్ లో వచ్చి నిలబడింది సమీర. కారొచ్చి ఆమె ముందు ఆగడం, ముందుడోర్ తెరుచుకోవడం, ఆమె ఎక్కడం, తలుపుమూసుకోవడం- అన్నీ

ఎప్పుట్లాగే జరిగిపోయాయి. సీట్లో సర్దుకుంటూ తల తిప్పి చూసి తెల్లబోయింది. డ్రెవింగ్ సీట్లో వున్నది ఉత్తమ్ కాదు. ఒడ్డు, పొడుగు, రంగు పోలికల్లో సహ ఉత్తమ్లాగే వున్నాడు. వయసు మాత్రం యాభైకి పైనే వుంటుంది.

సమీరని చూసి చిన్నగా నవ్వి “నేను ఉత్తమ్ తండ్రిని పేరు సంజయ్” అన్నాడు పరిచయం చేసుకుంటూ.

సమీర గౌరవంగా నమస్కరించింది.

కారు రోడ్డు మీద స్కూట్ గా వెళుతోంది. తను ఉత్తమ్ తో పెళ్ళి గురించి అన్నమాటకి యింత యింపాక్ట్... అతను తండ్రిని పంపించి మాట్లాడించడం... అతని డీసెన్సికి ఎంతైనా ముచ్చటపడింది సమీర.

“నాకు నలుగురు కొడుకులు, యిద్దరు కూతుళ్ళు. ఇద్దరు కొడుకులు వాళ్ళ భార్యల్లో సహ జిడ్డలో వుంటారు. ఒక కొడుకూ యిద్దరు కూతుళ్ళూ స్టేట్స్ లో నెటిలయ్యారు. మిగిలింది ఉత్తమ్ ఒక్కడే. నా భార్యపోయి ఏడాదైంది.”

తనాయనికి కాబోయే కోడలుగా బట్టి యివన్నీ చెప్తున్నాడన్న భావనతో చాలా శ్రద్ధగా వింది సమీర.

“నా భార్యకి పిల్లలంటే చాలా యిష్టం. మా మనవలంతా మా దగ్గరే వుంటారు. ఉత్తమ్ కి కూడా చేసేస్తే ఆఖరి బాధ్యత కూడా తీరిపోతుంది. బిజినెస్ వాడికి అప్పగించేసి పిల్లల్లో జాలీగా గడపాలని నా కోరిక. వాడి క్యూడా నెటిలైపోయింది. అమ్మాయి గ్రీన్ కార్డు హోల్డరు... డాక్టరు... వీడక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటే బిజినెస్ వైండప్ చేసేస్తాను. ఆమె యిక్కడికొస్తే...”

సమీర వులిక్కిపడింది. ఆమె చెవులపక్క ఆ ఆఖరి మాటలు. మెదడులో చేరి గొప్ప సంచలనాన్ని సృష్టించాయి. అదామె ముఖంలో ప్రతిబింబించింది.

“నీకు కార్లలో తిరగడమన్నా ఖరీదైన బట్టలు కట్టుకోవడమన్నా చాలా యిష్టంలా వుంది. ఇష్టం ఒక్కటే అర్హత కాదు. నన్ను చేసుకో. నా మనవలకి కేర్ టేకర్ గా వుండచ్చు. నా క్యూడా చాలా ప్రాబ్లమ్స్ సాల్వ్ తాయి. నీ సరదాలూ తీర్తాయి.”

కారు ఒక్క కుదుపుతో ఆగింది. సమీర నోటిమాట మర్చిపోయి చెవులపూగించి వింటున్నదల్లా ఒక్కసారి యీ లోకంలో కొచ్చింది. విండోలోంచి బయటికి చూస్తే తను బయల్దేరిన చోటికే మళ్ళీ వచ్చి చేరినట్టు అర్థమైంది. డోర్ తెరుచుకుని దిగింది. దిగేముందు పర్సు లోంచి ముందు రోజు డ్రా చేసిన ఎమాంటు తీసి సీట్లో పెట్టి “నిన్నటి చీరల బిల్లు” అంది క్షుప్తంగా.

సంజయ్ దాన్ని జేబులో పెట్టుకున్నాడు. “నీకిష్టమైతే యీ నెంబర్ కి రింగ్ చెయ్యి. ఉత్తమ్ ని కలుసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యకు. ఎందుకంటే... వాడే నాకీ సలహా యిచ్చింది” విజిటింగ్ కార్డు తీసిచ్చాడు.

కారు కదిలిపోయింది. సమీర చేతిలో సంజయ్ పెట్టిన కార్డు కిందపడిపోయింది. అలాగే కారు వెళ్ళిన

వైపు చూస్తూ నిలబడిపోయింది.

తలలో ఏవో భాగాలు ఫెళ ఫెళ విరిగి కూలిపోతున్న భావన! చెవుల్లో హోరు! కళ్ళముందు నల్లటి వలయాలు తిరిగాయి. అవమానంతో ఆమె మనస్సు భగ్గుమంది. ఆ మంటల్లో ఆమె కలల సౌధాలన్నీ మండి మసైపోయాయి. వాటిమీద అధిష్టించి కూర్చున్న ఆమె వాస్తవంలో పడింది.

ఎంత పూలిష్ గా ఉత్తమ్ వెంటపడింది తను! అతన్ని అందుకునే అర్హత తనకి వుందా?

వేదమూర్తి గుర్తెచ్చాడామెకి. పిల్లాడి ఫీజుకోసం ఐదొందలు అప్పు కావాలని అతను... తన తండ్రంతటి వాడు నోరు తెరిచి అడిగితే సాయం చెయ్యలేకపోయింది. అటువంటిది తనకన్నా ఎన్నోమెట్లు పైనున్న ఉత్తమ్ దిగి వచ్చి అతని సుఖభోగాల్లో వాటా యిస్తాడని ఎలా ఆశించింది.

విలాసాల పట్ల యిష్టం ఒక్కటే ఉత్తమ్ ని చేసుకోవడానికి అర్హత కాదన్నాడు సంజయ్.

నిజమే! తనెప్పుడైనా నిజాయితీగా ఉత్తమ్ ని ప్రేమించిందా? అతని సమక్షంలో వెన్నపూసలా ఎన్నడైనా కరిగిపోయిందా? అతన్ని చేసుకున్నాక తనకందుబాటులోకి వచ్చే సుఖాలమీదే తన దృష్టి వుండేది. దాన్నతను బాగానే గ్రహించాడు. ఎంతదూరంలో వుంచాలో అంత దూరంలో వుంచాడు. డబ్బే తనకి ప్రధానమైనప్పుడు చేసుకోవడానికి ఉత్తమ్ అయినా సంజయ్ అయినా ఒకటే. మనిషి ప్రధానమనుకున్నప్పుడే వాళ్ళిద్దరికీ తేడా చూడవల్సిన అవసరం వుంది.

తల బలంగా విదిల్చింది.

ఇంక ఆ విషయం ఆలోచించదల్చుకోలేదు, ఎందుకంటే యింకోసారి అలాంటి పిచ్చిపని చెయ్యబోదు కనుక!